

BELEIDSNOTITIE BELASTINGEN EN WOZ

2015-2018

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING.....	3
2. BELASTINGSOORTEN:	
ONROERENDE-ZAAKBELASTINGEN.....	4-6
BELASTING OP ROERENDE WOON-EN VERBLIJFS- RUITEN.....	7-8
BAATBELASTING.....	9-10
FORENSENBELASTING.....	11-12
TOERISTENBELASTING.....	13-15
PARKEERBELASTING.....	16
HONDENBELASTING.....	17
RECLAMEBELASTING.....	18-19
PRECARIOBELASTING.....	20-21
LEGES EN RECHTEN.....	22-25
AFVALSTOFFENHEFFING.....	26-28
REINIGINGSHEFFING.....	29-30
RIOOLHEFFING.....	31-32
3. WOZ.....	33
4. VERZAMELING BELEIDSKEUZES.....	36
5. BRONNEN.....	38
BIJLAGE 1: BEGRIPPENLIJST.....	39

INLEIDING

Doel van de notitie

Doel van de notitie is een overzicht te verstrekken van alle bestaande mogelijkheden op het gebied van heffen en waarderen. Die mogelijkheden worden afgezet tegen de bestaande situatie. Zo kan de raad keuzes maken om wijzigingen aan te brengen in de belastingsoorten die worden geheven of in de heffingswijze. Bij het vaststellen van nieuwe tarieven wordt voor de meeste belastingsoorten een inflatiecorrectie toegepast. De vaststelling van de tarieven is meestal in december van een kalenderjaar.

Inhoud van de notitie

De kaders voor de heffing en invordering van gemeentelijke belastingen zijn met name te vinden in de Gemeentewet, de Wet waardering onroerende zaken, de Wet milieubeheer, de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Algemene wet bestuursrecht en de Invorderingswet 1990. De belastingverordeningen en de Leidraad Invordering van de gemeente zijn hierop gebaseerd.

De formele vaststelling van de verordeningen vindt plaats in de vergadering van de gemeenteraad op 16 december 2014. De notitie bevat een overzicht van alle in de Gemeentewet genoemde gemeentelijke belastingsoorten en de (on-)mogelijkheden bij de toepassing ervan. Beschreven wordt wat de huidige situatie in De Marne is, en de raad wordt gevraagd in te stemmen met beleidskeuzes per belastingsoort.

Ter verduidelijking van diverse termen is in bijlage 1 een begrippenlijst opgenomen.

2. BELASTINGSOORTEN

ONROERENDE-ZAAKBELASTINGEN

A: Algemeen:

De onroerende-zaakbelastingen (OZB) kunnen worden geheven op grond van artikel 220 Gemeentewet en zijn belastingen waarvan de opbrengst ten goede komt aan de algemene middelen van de gemeente. De OZB worden bestempeld als objectieve zakelijke belastingen. Objectief houdt in dat het object (de onroerende zaak) het uitgangspunt is bij de heffing en niet het subject (de belastingplichtige). Met zakelijk wordt bedoeld dat de persoonlijke omstandigheden van de belastingplichtige primair geen invloed hebben op het bedrag van de belasting. Er zijn 3 onroerende-zaakbelastingen, nl:

1. Een belasting geheven van de eigenaren van woningen;
2. Een belasting geheven van de eigenaren van niet-woningen;
3. Een belasting geheven van de gebruikers van niet-woningen.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de toepassing in De Marne:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie in De Marne
Belastingplicht	De genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht (de eigenaar), respectievelijk de gebruiker van een onroerende zaak die niet in hoofdzaak tot woning dient.	Idem
Voorwerp van belasting	De onroerende zaak als bedoeld in hoofdstuk III van de Wet Waardering Onroerende Zaken (WOZ).	Idem
Belastbaar feit	Bij het begin van het belastingjaar genothebbende (eigenaar) en/of gebruiker zijn van een onroerende zaak.	Idem
Heffingsmaatstaf	De op de voet van hoofdstuk IV van de Wet WOZ vastgestelde waarde voor het kalenderjaar waarvoor deze waarde geldt	Idem
Tarief	Berekend naar een percentage van de waarde van de onroerende zaak. Er is differentiatie toegestaan tussen woningen en niet-woningen en tussen eigenaren- en gebruikersbelasting	2014: Eig. woning: 0,1569% Eig.n-woning: 0,2498% Gebr.n-woning: 0,2070%
Tijdstip ingang/beëindiging	1 januari van het belastingjaar.	Idem
Heffingssysteem	Heffing bij wege van aanslag.	Idem

C: Maximale heffing / Huidige opbrengst:

De gemeenteraad is vrij bij het bepalen van de tarieven. De enige restrictie is de door het Rijk vastgestelde macronorm, die al te sterke stijgingen moet voorkomen. Indien de tariefsverhoging van alle gemeenten gezamenlijk boven de norm uitkomt, wordt een korting op de algemene uitkering toegepast. Daar hebben alle gemeenten last van, ook de gemeenten die niet boven de norm uitkomen. De landelijke begrenzing voor stijging van OZB-opbrengsten wordt voor 2015 3,%. De systematiek voor berekening van de macronorm zal in 2015 worden herzien.

D: Meerjarenbegroting 2014-2017

Voor 2015 is in de meerjarenbegroting 2014-2017 opgenomen dat de OZB opbrengsten stijgen met 9%, exclusief inflatiecorrectie (inflatie 2015 = 1%).

E: Vrijstellingen

Op grond van artikel 220d van de Gemeentewet moet bij het bepalen van de heffingsgrondslag buiten aanmerking worden gelaten de waarde van:

- a voor de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond, daaronder mede begrepen de open grond, alsmede de ondergrond van glasopstanden, die bedrijfsmatig aangewend wordt voor de kweek of teelt van gewassen, zonder daarbij de ondergrond als voedingsbodem te gebruiken;
- b glasopstanden, die bedrijfsmatig worden aangewend voor de kweek of teelt van gewassen, voor zover de ondergrond daarvan bestaat uit de in onderdeel A bedoelde grond;
- c onroerende zaken die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
- d één of meer onroerende zaken die deel uitmaken van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed dat voldoet aan de voorwaarden genoemd in artikel 8 van het Rangschikkingsbesluit Natuurschoonwet 1928, met uitzondering van de daarop voorkomende gebouwde eigendommen;
- e natuurterreinen, waaronder mede worden verstaan duinen, heidevelden, zandverstuivingen, moerassen en plassen, die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, beheerd worden;
- f openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail, een en ander met inbegrip van kunstwerken;
- g waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
- h werken die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;

- i** werktuigen die van een onroerende zaak kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken;
- j** onroerende zaken voor zover die bestemd zijn te worden gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die bestemd zijn te worden gebruikt voor het geven van onderwijs;
- k** straatmeubilair, waaronder begrepen alle zodanige gebouwde eigendommen – niet zijnde gebouwen – welke zijn geplaatst voor het belang van het publiek, ten dienste van het verkeer of ter verfraaiing van de gemeente, zoals lichtmasten, verkeersinstallaties, standbeelden, monumenten, fonteinen, banken,abri's, hekken en palen;
- l** plantsoenen, parken en waterpartijen, die bij de gemeente in beheer zijn of waarvan de gemeente het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
- m** begraafplaatsen, urnentuinen en crematoria, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning.

Onderdelen a tot en met i zijn verplichte vrijstellingen. Onderdeel j tot en met m zijn facultatieve (zijn niet concreet in de Gemeentewet opgenomen) vrijstellingen deze kunnen in de OZB-verordening worden opgenomen. In De Marne zijn de onderdelen j tot en met m opgenomen in de OZB-verordening.

F: Voorstel:

- **handhaven van de onroerende-zaakbelastingen**
- **heffing van eigenaren van woningen en niet-woningen**
- **heffing van gebruikers van niet-woningen**
- **vrijstellingen conform bovengenoemd overzicht**

BELASTING OP ROERENDE WOON- EN VERBLIJFSRUIMTEN

A: Algemeen

Met ingang van 1 januari 1995 kent de Gemeentewet belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten (roerende-ruimtebelastingen: hierna RRB). Ingevolge artikel 221 Gemeentewet kunnen ter zake van woon- en bedrijfsruimten, die duurzaam aan een plaats zijn gebonden en dienen tot permanente bewoning en of permanent gebruik, door gemeenten drie belastingen worden geheven, te weten:

- een van de gebruikers van niet-woningen (gebruikersbelasting bedrijven);
- een van de genothebbers krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van niet-woningen (eigenarenbelasting bedrijven); en
- een van de genothebbers krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van woningen (eigenarenbelasting woningen).

De RRB zijn sterk verwant aan de onroerendezaakbelasting (OZB) en de heffingsmaatstaf 'waarde in het economische verkeer' van die belastingen. De Gemeentewet verklaart voor de RRB een belangrijk aantal artikelen voor de OZB en de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ) van overeenkomstige toepassing.

Voorbeelden van roerende woon- en bedrijfsruimten zijn woonschepen, woonwagens en snackramen.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de situatie in De Marne:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie De Marne
Belastingplichtige	De genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht (de eigenaar), respectievelijk de gebruiker van een roerende zaak die niet in hoofdzaak tot woning dient.	Heffing vindt niet plaats, roerende zaken komen vrijwel niet voor.
Voorwerp van belasting	Een roerende woon- of bedrijfsruimte, die duurzaam aan een plaats is gebonden en dient tot permanente bewoning of gebruik.	
Belastbaar feit	Bij het begin van het belastingjaar gebruiker of genothebbende zijn van een roerende woon- of bedrijfsruimte	
Heffingsmaatstaf	Waarde overeenkomstig de Wet WOZ.	
Tarief	Berekend naar een percentage van de waarde van de roerende woon- of bedrijfsruimte. Er is differentiatie toegestaan tussen woon- en bedrijfsruimten. Gelijk aan het binnen de gemeente geldende OZB-tarief.	
Tijdstip ingang/beëindiging	1 januari van enig belastingjaar	
Heffingssysteem	Heffing bij wege van aanslag	

C: Maximale heffing

De gemeenteraad is vrij bij het bepalen van de tarieven, die overigens gelijk moeten zijn aan de tarieven van de onroerende-zaakbelasting. De enige restrictie is de door het Rijk vastgestelde macronorm, die al te sterke stijgingen moet voorkomen. Indien de tariefsverhoging van alle gemeenten gezamenlijk boven de norm uitkomt, wordt een korting op de algemene uitkering toegepast. Daar hebben alle gemeenten last van, ook de gemeenten die niet boven de norm uitkomen. De landelijke begrenzing voor stijging van OZB-opbrengsten wordt voor 2015 3,%. De systematiek voor berekening van de macronorm zal in 2015 worden herzien.

D: Voorstel:

- **Niet invoeren van belasting op roerende woon- en bedrijfsruimten**

BAATBELASTING

A: Algemeen

De baatbelasting kan worden geheven op grond van artikel 222 van de Gemeentewet. Alleen de onroerende zaken die zijn gelegen in een bepaald gedeelte van de gemeente en die gebaat zijn door voorzieningen welke tot stand worden gebracht door of met medewerking van het gemeentebestuur worden in de belastingheffing betrokken. De verordening dient duidelijkheid te verschaffen over de objectafbakening, die niet exact dezelfde hoeft te zijn als de afbakening conform de Wet WOZ.

In de verordening zal doorgaans verwezen worden naar een bij de verordening horende gewaarmerkte kaart. De omvang van de kosten is maximaal het bedrag van de kosten voor de voorzieningen die tot stand worden gebracht door of met medewerking van het gemeentebestuur. Baatbelasting kan niet worden toegepast indien de lasten van de voorziening al op privaatrechtelijke wijze wordt verhaald (exploitatieovereenkomst).

De baatwerking van de voorzieningen zal voor wat betreft de baatbelasting niet kunnen uitstijgen boven een bepaalde wijk, zodra dit het geval is dient de heffing van baatbelasting achterwege te blijven.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de toepassing in onze gemeente:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie in De Marne
Belastingplichtige	De genothebbende krachtens eigendom of beperkt recht van een gebate onroerende zaak (dus niet de gebruiker)	Belasting wordt niet geheven.
Voorwerp van belasting	Een onroerende zaak die door de gemeentelijke voorziening(en) is gebaat	
Belastbaar feit	Het zijn van een genothebbende van een onroerende zaak op een in de verordening te bepalen tijdstip uiterlijk een jaar nadat de voorzieningen zijn voltooid, of indien is verzocht om jaarlijkse heffing 1 januari van een belastingjaar	
Heffingsmaatstaf	Niet specifiek voorgeschreven. De aan de voorzieningen verbonden kosten worden omgeslagen over de gebate onroerende zaken. In de praktijk komen maatstaven voor zoals een vast bedrag per onroerende zaak, de oppervlakte of de waarde in het economische verkeer.	
Tarief	Niet specifiek voorgeschreven. Het tarief sluit aan bij de gekozen	

	heffingsmaatstaf.	
Tijdstip ingang/beëindiging	Tot invoering wordt besloten uiterlijk twee jaren nadat de voorzieningen geheel zijn voltooid. De belasting wordt ineens geheven of op verzoek in de vorm van een jaarlijkse belasting gedurende ten hoogste 30 jaren.	
Heffingssysteem	Bij wege van aanslag	

C: Maximale heffing:

De dekking mag maximaal 100% van de lasten voor de voorziening zijn, waarbij ontvangen subsidies en bijdragen in mindering moeten worden gebracht op de te verhalen lasten.

D: Andere wijze van kostenverhaal:

Artikel 222, eerste lid spreekt zich uit over het feit dat indien de aan de voorzieningen verbonden lasten ter zake van een onroerende zaak krachtens overeenkomst zijn of worden voldaan, er geen baatbelasting ter zake van die onroerende zaak wordt geheven. De gemeente kan de kosten dan via een privaatrechtelijke overeenkomst verhalen. Tussen het kostenverhaal via een baatbelasting en een privaatrechtelijke overeenkomst mogen geen onaanvaardbare verschillen bestaan als er sprake is van een gelijk profijt van de getroffen voorzieningen. Verder bestaat de mogelijkheid om via actieve grondpolitiek kosten van voorzieningen te verhalen.

Gelet op de wettelijk bepaalde voorwaarden verdient het de aanbeveling om in eerste instantie te trachten de kosten via privaatrechtelijk overeenkomst te verhalen en de baatbelasting als vangnet te hanteren.

E: Voorbeeld:

Een praktijkvoorbeeld van de baatbelasting is een asfaltweg die wordt aangelegd naar een aantal kavels dat agrarisch wordt gebruikt. Op deze wijze is een beperkte groep belanghebbenden in één de gemeentelijke kernen gebaat bij de weg die ervoor zorgt dat de kavels bij elk jaargetijde te bereiken zijn met landbouwvoertuigen.

F: Vrijstellingen

Er zijn geen wettelijk verplichte vrijstellingen

G: Voorstel:

- Op dit moment geen gebruik maken van de mogelijkheid om de kosten van, door de gemeente gerealiseerde, voorzieningen door middel van een baatbelasting op degene die gebaat zijn te verhalen.

FORENSENBELASTING

A: Algemeen:

Forensenbelasting kan worden geheven op grond van artikel 223 van de Gemeentewet. Er is geen relatie tussen de opbrengst en de door de gemeente gemaakte kosten, de opbrengst komt ten goede aan de algemene middelen. Het algemene motief voor deze belasting is dat voor deze groep belastingplichtigen geen vergoeding in het kader van de algemene uitkering uit het gemeentefonds wordt ontvangen, terwijl zij wel gebruik maken van de gemeentelijke voorzieningen.

Eén van de factoren op grond waarvan de hoogte van de uitkering uit het gemeentefonds voor een gemeente wordt berekend, is het aantal inwoners. Forensen zijn echter geen inwoner van de gemeente waar ze als forens verblijven, maar profiteren wel van de door de gemeente aangebrachte en bekostigde voorzieningen. Het 'gemis' aan inkomsten kan de gemeente (deels) compenseren door het heffen van een forensenbelasting. Er wordt onderscheid gemaakt tussen een slaapforensenbelasting en een woonforensenbelasting.

Bij de slaapforensenbelasting gaat het om natuurlijke personen die geen hoofdverblijf in de gemeente hebben en die gedurende het belastingjaar meer dan 90 dagen nachtverblijf in de gemeente hebben. De gemeente heeft de bewijslast aannemelijk te maken hoeveel nachten iemand in de gemeente heeft doorgebracht. Omdat dat een praktisch onuitvoerbaar vaststelling is, past de gemeente de woonforensenbelasting toe. Daarbij gaat het om het beschikbaar houden van een woning (zie belastbaar feit in onderdeel B). Voor personen die nachtverblijf houden wordt de toeristenbelasting toegepast.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de toepassing in De Marne:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie in De Marne
Belastingplicht	Een directe belasting geheven van de natuurlijke personen, die, zonder in de gemeente hoofdverblijf te hebben, er op meer dan 90 dagen van het belastingjaar voor zich of hun gezin een gemeubileerde woning beschikbaar houden.	Idem
Voorwerp van belasting	Een gemeubileerde woning	Idem
Belastbaar feit	Het gedurende het belastingjaar binnen de gemeente meer dan 90 dagen een gemeubileerde woning beschikbaar houden (woonforensenbelasting)	Idem
Heffingsmaatstaf	Niet specifiek voorgeschreven. Vaak een vast bedrag, de waarde in het economische verkeer, brandverzekeringswaarde of oppervlakte van het perceel	Vast bedrag
Tarief	Niet specifiek voorgeschreven.	Tarief 2014 € 862,--

	Tarief sluit aan bij de gekozen heffingsmaatstaf.	
Tijdstip ingang/beëindiging	Termijn van 90 dagen binnen belastingjaar is bepalend, cumulatieve heffing is mogelijk	Idem
Heffingssysteem	Heffing bij wege van aanslag of bij voldoening op aangifte	Heffing bij wege van aanslag

C: Huidige opbrengst:

De opbrengst voor het jaar 2014 is begroot op € 174.000,-.

D: Vrijstellingen

Een aantal groepen is verplicht uitgezonderd van de heffing:

1. verpleegden of verzorgden, hulpbehoevenden en bejaarden in een instelling.
2. personen die ter tijdelijke waarneming van een openbare betrekking buiten de gemeente van hun hoofdverblijf vertoeven
3. personen die ingevolge last of bevel van de overheid buiten de gemeente van hun hoofdverblijf vertoeven

Facultatief kan een vrijstelling worden opgenomen die een samenloop met andere heffing voorkomt (bijvoorbeeld de OZB). In De Marne is geen sprake van een facultatieve vrijstelling.

E: Tarief:

De gemeenteraad is vrij in het vaststellen van het tarief. Het tarief dient wel aan te sluiten bij de gekozen heffingsmaatstaf. De gemeenteraad kan kiezen voor een vast bedrag, een percentage van de huurwaarde of van de WOZ-waarde of een bedrag per m² of m³.

F: Voorstel

- **handhaven van de forensenbelasting**
- **heffing van woonforensen**
- **geen facultatieve vrijstellingen**
- **vast bedrag**

TOERISTENBELASTING

A: Algemeen

Toeristenbelasting kan worden geheven op grond van artikel 224 van de Gemeentewet. De opbrengst vloeit naar de algemene middelen van de gemeente en moet worden gezien als een tegemoetkoming in de kosten van de huishouding van de gemeente voor zover deze voortvloeien uit voorzieningen welke (mede) in het belang van het toerisme worden getroffen. De toeristenbelasting moet worden gekwalificeerd als een algemene verblijfsbelasting en niet als een bestemmingsbelasting met een specifiek profiijkarakter.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de toepassing in De Marne:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie in De Marne
Belastingplicht	Het gaat om een heffing voor het houden van verblijf binnen de gemeente door personen die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen zijn ingeschreven. Voor zover de belasting wordt geheven van degene die gelegenheid tot verblijf biedt, is deze bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene ter zake van wiens verblijf de belasting verschuldigd wordt.	Degene die gelegenheid biedt tot verblijf aan personen die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen zijn ingeschreven.
Voorwerp van belasting	Verblijfsruimten zoals hotels, pensions, caravans, vakantiehuisjes, tenten.	Idem
Belastbaar feit	Het houden van verblijf door personen die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen zijn ingeschreven.	Het tegen vergoeding houden van verblijf binnen de gemeente
Heffingsmaatstaf	De duur van het verblijf in etmalen, dagen, overnachtingen en het aantal personen dat verblijf houdt.	Het aantal personen dat verblijf houdt en het aantal overnachtingen.
Tarief	Een bedrag per persoon, per dag, etmaal, overnachtingen, percentage van overnachtingsprijs etc.	Tarief 2014: € 1,15 per persoon per overnachting. In een hotel, pension, woning, en bed- en breakfast (B&B): € 1,50 per persoon per overnachting.

Tijdstip ingang/beëindiging	Niet specifiek voorgeschreven, doorgaans 1 januari van enig belastingjaar.	Idem
Heffingssysteem	Doorgaans heffing bij wege van aanslag of heffing op andere wijze.	Heffing bij wege van aanslag. Aanslag gebaseerd op aangifte belastingplichtige.

C: Maximale heffing:

In de Gemeentewet zijn voorschriften opgenomen. De belastingrechter kan in beroep het beroep toetsen aan de algemene beginselen van behoorlijke bestuur.

D: Opbrengst:

De opbrengst voor het jaar 2014 is begroot op € 380.000,-.

E: Differentiatiemogelijkheden:

1. Heffingsmaatstaf:

In gevallen waarbij het werkelijk aantal overnachtingen moeilijk is vast te stellen wordt gewerkt met forfaits. Voorbeeld: Een vermenigvuldigingsfactor voor het aantal staanplaatsen en de maanden dat een camping geopend is leidt tot een fictief aantal overnachtingen. Het forfait dient de werkelijke situatie te benaderen. De forfaitaire regeling zal in voldoende mate gebaseerd moeten zijn op feitelijke gegevens inzake duur van het verblijf en het aantal verblijfhoudende personen. Een afwijking van meer dan 25% ten opzichte van de werkelijke situatie is niet toegestaan.

Gebleken is dat tellingen tijd- en daarmee geldrorende aangelegenheid zijn, die niet zonder meer tot een meer nauwkeurige heffing leiden omdat het momentopnames betreft. Historisch is de situatie gegroeid dat op basis van de aangifte door de ondernemers de aanslag kan worden vastgesteld, er is vergelijking mogelijk met voorgaande jaren. In die gevallen waar afwijkingen optreden wordt meer informatie opgevraagd zoals een accountantsverklaring of andere betrouwbare aangiftegegevens (controle bij de ondernemers ter plaatse).

2. Het tarief:

Het tarief is, afhankelijk van de eenheid waarin de heffingsmaatstaf is uitgedrukt, doorgaans een bedrag per overnachting of per etmaal. Doorgaans is het tarief een voor alle soorten van verblijf gelijk bedrag per eenheid van de heffingsmaatstaf. Tariefdifferentiatie zijn echter toegestaan. Voorbeelden zijn:

- a. leeftijd
- b. groepsgrootte
- c. percentage van de overnachtingsprijs

Onze gemeente hanteert een vast bedrag per persoon per overnachting. Het tarief bedraagt per overnachting € 1,15 per persoon. Daarnaast is er een tarief per overnachting per persoon in een hotel, pension, woning, en Bed- en Breakfast (B&B) van € 1,50.

F: Vrijstellingen

De Gemeentewet schrijft geen verplichte vrijstellingen voor. Desondanks is ervoor gekozen enkele bijzondere verblijfsvormen vrij te stellen. Het gaat hierbij om verblijfsvormen waarbij de verblijfhouder doorgaans geen vrije keuze heeft. Naast verzorgden en verpleegden in verzorgings-, verpleeg- en ziekenhuizen is daarbij in een regeling voorzien voor asielzoekers die door het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers zijn gehuisvest. In De Marne zijn verpleegden, verzorgden en asielzoekers vrijgesteld.

G: Voorstel:

- **handhaven van de toeristenbelasting**
- **handhaven van de grondslag (op basis van overnachtingen)**
- **handhaven van de tariefdifferentiatie (bedrag per persoon per overnachting en soort accommodatie)**
- **vrijstelling voor verpleegden, verzorgden en asielzoekers**

PARKEERBELASTING

A: Algemeen:

Parkeerbelasting kan worden geheven op grond van artikel 225 van de Gemeentewet en dient in beginsel niet als inkomstenbron voor de gemeente maar ter regulering van het parkeren. Hierbij dient te worden uitgegaan van budgettaire neutraliteit voor gemeenten. De gemeente is vrij met betrekking tot de besteding van de opbrengst, aangezien deze naar de algemene middelen vloeit.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de situatie in De Marne:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie De Marne
Belastingplichtige	Degene die een voertuig heeft geparkeerd, degene die de belasting voldoet of wil voldoen, of de houder van het voertuig ofwel degene die een parkeervergunning heeft aangevraagd.	Wordt niet geheven
Voorwerp van belasting	Het voertuig of de vergunning	
Belastbaar feit	Het parkeren van een voertuig op een bij of krachtens de belastingverordening te bepalen plaats, tijdstip en wijze. Een van gemeentewege verleende vergunning voor het parkeren van een voertuig op de in die vergunning aangegeven plaats en wijze.	
Heffingsmaatstaf	Parkeerduur, parkeertijd, ingenomen oppervlakte en/of de ligging van het weggedeelte waarop parkeren is toegestaan.	
Tarief	Een bedrag per eenheid van de heffingsmaatstaf.	
Tijdstip ingang/beëindiging	Niet specifiek voorgeschreven, doorgaans afhankelijk van parkeerduur.	
Heffingssysteem	Heffing bij wege van voldoening op aangifte, naheffing, of op andere wijze	

C: Maximale heffing:

In de Gemeentewet zijn geen voorschriften opgenomen. De belastingrechter kan in beroep het beroep toetsen aan de algemene beginselen van behoorlijke bestuur.

D: Voorstel:

- **Niet invoeren van de parkeerbelasting**

HONDENBELASTING

A: Algemeen

Hondenbelasting kan worden geheven op grond van artikel 226 van de Gemeentewet. De hondenbelasting wordt regelmatig als reguleringsinstrument gebruikt maar kent in principe alleen een fiscaal doel. De opbrengst vloeit naar de algemene middelen van de gemeente, die niet verplicht is de opbrengst voor een bepaald doel te gebruiken. De belasting is in beginsel objectief maar kent een subjectief element in die zin dat kennelhouders of houders van een blindengeleidehond op een andere wijze in de heffing worden betrokken.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de situatie in De Marne

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie De Marne
Belastingplichtige	De houder van een hond. Meestal is dit degene die de feitelijke macht over een hond uitoefent, zoals de verzorger of de bezitter van een hond.	Wordt niet geheven
Voorwerp van belasting	De binnen de gemeente gehouden hond.	
Belastbaar feit	Het houden van een hond.	
Heffingsmaatstaf	Belasting wordt geheven naar het aantal honden dat wordt gehouden.	
Tarief	Bedrag per eenheid van de heffingsmaatstaf, kan verschillen eerste hond en volgende honden.	
Tijdstip ingang/beëindiging	Niet specifiek voorgeschreven, meestal 1 januari van belastingjaar	
Heffingssysteem	Meestal bij wege van aanslag of bij voldoening op aangifte.	

C: Maximale heffing:

In de Gemeentewet zijn geen voorschriften opgenomen. De belastingrechter kan in beroep het beroep toetsen aan de algemene beginselen van behoorlijke bestuur.

D: Voorstel:

Omdat concrete voorzieningen ontbreken en de invoering gepaard gaat met relatief hoge perceptiekosten (regelmatig controles uitvoeren om te bewerkstelligen dat alle hondenbezitters meebetalen, deze controles verhogen de kosten) is de invoering van hondenbelasting niet gewenst.

- **Niet invoeren hondenbelasting**

RECLAMEBELASTING

A: Algemeen

Reclamebelasting kan worden geheven op grond van artikel 227 van de Gemeentewet. Deze kan worden geheven van: openbare aankondigingen, zichtbaar vanaf de openbare weg. Een openbare aankondiging is het voorwerp van deze belasting. De opbrengst van de reclamebelasting komt volledig ten goede aan de algemene middelen. De gemeente kan de belasting ook gebruiken om bijvoorbeeld de mate waarin of de wijze waarop aankondigingen worden gedaan te reguleren. Ook wordt de reclamebelasting wel gehanteerd als een aanvulling op de precariobelasting in de gevallen dat de openbare aankondiging zich niet boven gemeentegrond bevindt, maar boven eigen grond van belanghebbende. De reclamebelasting is een algemene zakelijke belasting; de opbrengst komt in de algemene middelen.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de situatie in onze gemeente:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie in De Marne
Belastingplichtige	Degene van wie of ten behoeve van wie openbare aankondigingen worden aangetroffen	Deze belasting wordt niet geheven
Voorwerp van belasting	Een openbare aankondiging zichtbaar vanaf de openbare weg	
Belastbaar feit	Het zichtbaar zijn van een openbare aankondiging vanaf de openbare weg	
Heffingsmaatstaf	Niet specifiek voorgeschreven. Meestal vaste bedragen per aankondiging of tijdseenheid, met de oppervlakte of lengte van de aankondiging	
Tarief	De grootte van de reclameuiting, de aard, wijze (lichtreclame, vlag) en tijdsduur van de reclameuiting. Of op basis van de WOZ-waarde.	
Tijdstip ingang/beëindiging	Niet specifiek voorgeschreven, doorgaans 1 januari van het belastingjaar	
Heffingssysteem	Heffing bij wege van aanslag, voldoening op aangifte of op andere wijze.	

C: Maximale heffing:

In de Gemeentewet zijn geen voorschriften opgenomen. De belastingrechter kan in beroep het beroep toetsen aan de algemene beginselen van behoorlijke bestuur.

D: Voorstel

- Niet invoeren reclamebelasting

PRECARIOBELASTING:

A: Algemeen:

Precariobelasting kan worden geheven op grond van artikel 228 van de Gemeentewet. Een precariobelasting kan worden geheven voor het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond. De opbrengst komt volledig ten goede aan de algemene middelen. Vanwege aard en het karakter van precario – het toestaan – kan het retributieve karakter niet worden ontkend, maar het belastingkarakter overheerst doordat het element van kostenverhaal nagenoeg geheel ontbreekt. Daarnaast kan precario worden gezien als een regulerende belasting. Meestal wordt er geheven in combinatie met reclamebelasting.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de situatie in De Marne:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie De Marne
Belastingplichtige	Degene die voorwerpen onder, op of boven openbare gemeentegrond heeft, dan wel degene ten behoeve van wie die voorwerpen worden gehouden	Wordt niet geheven
Voorwerp van belasting	Een voorwerp dat onder, op of boven openbare gemeentegrond wordt gehouden (winkelluifel, uithangbord, buizen, kabels, aankondigingborden, automaten, kelderingang, tunnels, afvoerputje, terrassen, schuttingen, steigers, bouwketen, overhangende takken)	
Belastbaar feit	Het hebben van voorwerpen onder, op of boven openbare gemeentegrond	
Heffingsmaatstaf	Niet specifiek voorgeschreven. Vaak oppervlakte of lengte voorwerp, of vaste bedragen of bedragen per tijdseenheid	
Tarief	Een bedrag per eenheid van de heffingsmaatstaf	
Tijdstip ingang/beëindiging	Niet specifiek voorgeschreven. Doorgaans 1 januari van een belastingjaar.	
Heffingssysteem	Heffing bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze	

C: Maximale heffing:

In de Gemeentewet zijn geen voorschriften opgenomen. De belastingrechter kan in beroep het beroep toetsen aan de algemene beginselen van behoorlijke bestuur.

D: Voorstel:

- Niet invoeren van precariobelasting

LEGES EN RECHTEN

A: Algemeen:

Leges zijn rechten die de gemeente kan heffen ter zake van het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten (art. 229 lid 1 onderdeel b Gemeentewet). Het gaat om kosten die de gemeente maakt voor de verlening van diensten aan individuele burgers en bedrijven. Voor verschillende gemeentelijke heffingen geldt de eis dat de opbrengst van de heffing de kosten van een bepaalde dienst of taak niet mag overschrijden.

Het betreft de retributies (dat zijn rechten voor door de gemeente op aanvraag verleende diensten) die worden geheven op basis van artikel 229 Gemeentewet en de bestemmingsbelastingen.

De bestemmingsbelastingen zijn de afvalstoffen- en de rioolheffing. De bekendste retributies zijn de leges (voor het behandelen van aanvragen voor vergunningen en ontheffingen, het geven van inlichtingen, paspoorten en rijbewijzen) en de lijkbezorgingsrechten. Legesheffing mag alleen dienen om kosten te verhalen: er mag dus geen winst worden gemaakt.

B: Soorten rechten:

Onder rechten vallen vele heffingen. De belangrijkste zijn:

1. Gebruiksrechten. Kunnen worden geheven ter zake van het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde gemeentebezittingen of van voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij de gemeente in beheer of onderhoud zijn.
2. Genotsrechten. Kunnen worden geheven ter zake van het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten. Of een genothebende recht heeft op de dienst doet in beginsel niet ter zake.
3. Leges. Sinds 1995 vallen de leges onder de genotsrechten. In de praktijk worden de leges nog apart aangeduid, en is het begrip leges een verzamelbegrip. Bij legesheffing dient sprake te zijn van kostenverhaal ter zake door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten. Gemeenten zijn vrij in het kiezen van de heffingsmaatstaf. Het tarief is afhankelijk van de eenheid waarin de heffingsmaatstaf is uitgedrukt.

C: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de toepassing in De Marne:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie in De Marne
Belastingplichtige	De gebruiker van openbare gemeentebezittingen, werken of inrichtingen. De aanvrager van een door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte dienst dan wel degene ten behoeve van wie de dienst is verleend. Degene die gemakelijkheid geeft, waarbij gebruik wordt gemaakt van gemeentelijke voorzieningen.	Idem, voor zover geheven. De Marne kent: -leges -lijkbezorgingsrechten -marktelden -liggelden

Voorwerp van belasting	Het kan gaan om bijvoorbeeld de gemeentelijke riolering, gemeentelijke afvalcontainers, de afgifte van een paspoort en het in behandeling nemen van aanvraag voor vergunningen en ontheffingen. Uitgangspunt is dat er sprake is van een dienst.	Idem. (Rioolheffing en reinigingsheffingen zijn apart uitgewerkt).
Belastbaar feit	Het gebruik overeenkomstig de bestemming van openbare gemeentebezittingen, werken of inrichtingen. Het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verleende diensten. Het geven van gemakkelikheden, waarbij gebruik wordt gemaakt van gemeentelijke voorzieningen.	Idem, voor zover geheven.
Heffingsmaatstaf	Niet specifiek voorgeschreven. Van belang zijn het soort recht, het gelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. Bij het gemakkelikhedenrecht kan gedacht worden aan het aantal bezoekers of zitplaatsen.	Diverse: zie de afzonderlijk genoemde belastingsoorten die worden geheven.
Tarief	Een bedrag per eenheid van de heffingsmaatstaf.	Diverse, opgenomen in tarieventabel bij Legesverordening, zie website gemeente De Marne
Tijdstip ingang/beëindiging	Niet specifiek voorgeschreven, doorgaans 1 januari van enig belastingjaar.	Diverse
Heffingssysteem	Heffing bij wege van aanslag of bij voldoening op aangifte of op andere wijze (nota's).	Diverse

D: Huidige opbrengsten

In de begroting voor 2014 zijn voor diverse leges en rechten de volgende bedragen opgenomen:

Leges lijkbezorgingsrechten :	€ 140.000,-
Marktgelden en liggelden :	€ 7.000,-
Leges burgerzaken :	€ 147.000,-
Leges omgevingsvergunning :	€ 151.000,- (aanpassing 2 ^e bestuursrapportage 2014)

E: Overige rechten die door de gemeente kunnen worden geheven:

In de Marne worden geheven:

1. Lijkbezorgingsrechten: Rechten ter zake van het gebruik van de begraafplaats en voor het door de gemeente verlenen van diensten in verband met de begraafplaats, zoals het onderhoud van een graf of de verstrooiing van de as.
2. Marktgeden. Rechten ter zake van het gebruik van voor de openbare dienst bestemde gemeentebezittingen zoals hallen, straten, pleinen e.d.. Hieronder vallen niet alleen de periodiek gehouden dag- of weekmarkten, maar ook kermisattracties, tentoonstellingen en dergelijke. Er kan samenloop met precariobelasting optreden. Marktgeden kunnen ook via privaatrechtelijke weg worden geheven.
3. Liggelden: Recht geheven ter zake van het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde wateren of van de daarbij behorende voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen, die in beheer of onderhoud zijn bij de gemeente. Het gaat dan om het innemen van een ligplaats of het langdurig aanleggen bij een aanlegplaats waarvan de gemeente het beheer of onderhoud heeft. Er zijn vrijstellingen voor kort liggen, kleine bijboten en politie/rijk/provincie.

Rechten die niet door De Marne worden geheven zijn:

1. Vermakelijkhedenrechten. Kunnen worden geheven ter zake van het geven van vermakelijkheden, waarbij gebruik wordt gemaakt van, door of met medewerking van het gemeentebestuur tot stand gebrachte voorzieningen of waarbij een bijzondere voorziening in de vorm van toezicht of anderszins van de zijde van het gemeentebestuur getroffen wordt.
2. Scheepvaartrechten (havengelden). Deze kunnen worden geheven ter zake van het gebruik van water, havens, kaden sluizen, bruggen, kranen, dokken etc. die in beheer of onderhoud zijn bij de gemeente of het genot van door de gemeente verleende havendiensten.
3. Weg-, straat-, brug-, tol-, en veergelden. Wegen, straten, bruggen en veren zijn aan te merken als gemeentebezittingen of werken en inrichtingen, waarvoor in beginsel gebruiksrechten kunnen worden geheven. Het openen van een brug of het overvaren met een veer kan als door de gemeente verstrekte dienst worden beschouwd waarvoor genotsrechten kunnen worden geheven. De heffing van de genoemde rechten komt in de praktijk niet vaak voor.

F: Vrijstellingen

Er gelden geen verplichte vrijstellingen. De gemeenten zijn vrij in het opnemen van vrijstellingen met dien verstande dat artikel 219, tweede lid van de Gemeentewet bepaalt dat het bedrag van een gemeentelijke belasting niet afhankelijk kan worden gesteld van het inkomen, de winst of het vermogen. Door het hanteren van het begrip 'bedrag' in dat artikel komt tot uitdrukking dat niet alleen de heffingsmaatstaf, maar ook de tarieven,

ontheffingen en vrijstellingen niet afhankelijk mogen zijn van inkomen, winst of vermogen.

G: Voorstel:

- **Handhaven van de huidige heffingen en heffingsvormen**

AFVALSTOFFENHEFFING

A: Algemeen

De afvalstoffenheffing is een bestemmingsheffing gebaseerd op artikel 15.33 Wet milieubeheer. Zij dient ter bestrijding van de gemeentelijke kosten van het beheer van de huishoudelijke afvalstoffen.

Belastingplichtig zijn de gebruikers van percelen ten aanzien waarvan de gemeente een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen heeft. De gemeente kan heffen als gebruik wordt gemaakt van het perceel en zij haar inzamelplicht ten aanzien van dat perceel nakomt.

De gemeenteraad kan ter bestrijding van de kosten die verbonden zijn aan het beheer van huishoudelijke afvalstoffen een heffing instellen. Hieraan kunnen degenen worden onderworpen die gebruikmaken van een perceel ten aanzien waarvan de gemeente op grond van de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer (Wm) een inzamelplicht heeft (art. 15.33 Wm). Deze heffing wordt doorgaans afvalstoffenheffing genoemd. Tot 1 januari 2012 moest sprake zijn van *feitelijk* gebruik, dit heet nu gebruik maken van. De gemeente kan geen afvalstoffenheffing heffen voor de inzameling van bedrijfsafvalstoffen, ook al kunnen deze qua samenstelling vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen. Hiervoor kan de gemeente een reinigingsrecht heffen.

De gemeente De Marne heeft een verordening “Reinigingsheffingen” waarin beide heffingen zijn opgenomen. Ondanks de nauwe verwantschap worden beide heffingen in afzonderlijke hoofdstukken behandeld.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de situatie in De Marne:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie De Marne
Belastingplichtige	Belastingplichtig is degene die gebruikmaakt van een perceel waarvoor de gemeente een inzamelplicht heeft.	Idem
Voorwerp van belasting	Elk binnen het grondgebied van de gemeente gelegen perceel waar huishoudelijke afvalstoffen <i>kunnen</i> ontstaan en ten aanzien waarvan een inzamelplicht bestaat.	Idem
Belastbaar feit	Is het gebruikmaken van een perceel waarvoor de gemeente een inzamelplicht voor huishoudelijke afvalstoffen heeft.	Idem
Heffingsmaatstaf	Niet specifiek voorgeschreven. Vaak vast bedrag, met eventueel opslag voor extra containers, differentiatie naar aantal personen, inzamelfrequentie, containergrootte	Vast bedrag per perceel en bedrag per lediging van container dat afhankelijk is van het volume van de container

Tarief	Een bedrag per eenheid van de heffingsmaatstaf	2014: vast bedrag is € 163,20, variabele tarieven zie website De Marne
Tijdstip ingang/beëindiging	Niet specifiek voorgeschreven. Doorgaans 1 januari van een belastingjaar.	1 januari van een belastingjaar/ eerste dag van de maand
Heffingssysteem	Heffing bij wege van aanslag. Heffing op andere wijze is ook denkbaar	Heffing bij wege van aanslag

C: Huidige opbrengst:

Voor 2014 is een bedrag geraamd van € 1.375.000,-. Dat is inclusief de reinigingsrechten.

D: Differentiatiemogelijkheden

In de Wet Milieubeheer is geen heffingsmaatstaf opgenomen. Er zijn verschillende heffingsmaatstaven mogelijk. Te denken valt aan een heffing per perceel, naar het aantal personen dat het perceel feitelijk gebruikt, naar inzamelfrequentie, naar het daadwerkelijk aantal aangeboden vuilniszakken of containers, naar hoeveelheid of samenstelling van het aangeboden huishoudelijk afval. Onze gemeente hanteert als maatstaf een vaste heffing per perceel en daarnaast een volume-frequentie systeem: het formaat van de container is bepalend voor een tarief dat de gebruiker uitsluitend verschuldigd is als de container daadwerkelijk wordt aangeboden.

E: Grof huisvuil:

Op grond van de Wet Milieubeheer is de gemeente verplicht minstens één bestemming binnen de gemeente aan te wijzen als plaats waar grof huisvuil kan worden achtergelaten. Daarnaast zamelt de gemeente ook – op verzoek van de gebruiker – ter plaatse in. De heffing vindt plaats door middel van een schriftelijke kennisgeving. De tarieven zijn te raadplegen op de website van gemeente De Marne.

F: Kwijtschelding

Er wordt een kwijtscheldingsbeleid gehanteerd voor bewoners met een laag inkomen die bovendien geen vermogen hebben. De kwijtscheldingsregeling is gebonden aan landelijke normen. Op basis van de betalingscapaciteit van bewoners (de betalingscapaciteit wordt bepaald aan de hand van onder andere het vermogen en het inkomen) berekenen we of bewoners in aanmerking komen voor de kwijtscheldingsregeling. Op basis van de (technische) berekening wordt wel of geen kwijtschelding verleend. De gemeente werkt bij de kwijtschelding samen met het waterschap via het “Hefpunt voor belastingen van waterschappen en gemeenten”.

Als er een kwijtschelding voor de gemeentelijke belastingen wordt aangevraagd dan wordt dit ook gedaan voor de waterschapsheffingen. De burger hoeft dus maar één formulier in te vullen dat geldt voor twee instanties. Sinds enkele jaren maakt de gemeente gebruik van een geautomatiseerde kwijtscheldingstoets via het Inlichtingen-

bureau. Dit instituut functioneert onder de paraplu van de VNG. Het instituut heeft toegang tot gegevens van de Rijksbelastingdienst, de Rijks Dienst Wegverkeer, uitkeringsinstanties etc. Dit betekent dat iemand die recht heeft op kwijtschelding dat mogelijk ook heeft in een volgend belastingjaar. Niet ieder jaar hoeft dan opnieuw een aanvraagformulier te worden ingevuld.

Natuurlijk kan er als er geen geautomatiseerde kwijtscheldingsverzoek is verleend altijd een kwijtscheldingsverzoek worden ingediend. Kwijtschelding is in de gemeente De Marne mogelijk voor de volgende heffingen: afvalstoffenheffing (vast- en variabel recht). Aan het kwijt te schelden bedrag is een maximum voor het variabel recht verbonden. De overige gemeentelijke belastingen en/of heffingen komen niet voor kwijtschelding in aanmerking.

G: Vrijstellingen

Er gelden geen verplichte vrijstellingen. In De Marne worden geen vrijstellingen toegepast.

H: Voorstel:

- **handhaven van de afvalstoffenheffing**
- **heffing vastrecht van gebruiker van perceel**
- **heffing variabel deel bij containerlediging**
- **kwijtschelding vastrecht, variabel deel tot gemiddeld bedrag**

REINIGINGSHEFFINGEN

A: Algemeen:

De verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen is een gemeentelijke taak. Ter bestrijding van de kosten staan twee publiekrechtelijke verhaalsmogelijkheden ter beschikking: de afvalstoffenheffing en de reinigingsrechten. De gemeente De Marne heeft een verordening “Reinigingsheffingen” waarin beide heffingen zijn opgenomen. Ondanks de nauwe verwantschap worden beide heffingen in afzonderlijke hoofdstukken behandeld.

De reinigingsrechten kunnen betrekking hebben op twee soorten afvalinzameling:

1. De inzameling van huishoudelijk afval bij percelen die uitsluitend als niet-woning in gebruik zijn (bijvoorbeeld scholen, winkels, kerken etc.). Het gaat om inzameling op verzoek en niet op basis van een wettelijke verplichting. Als er geen afvalstoffen ontstaan is er ook geen belastingplicht. Het materiële verschil ten opzichte van de afvalstoffenheffing is dat er BTW in rekening wordt gebracht c.q. aan het Rijk wordt afgedragen.
2. De inzameling van bedrijfsafval bij bedrijven. In de gemeente De Marne werd tot de invoering van het DIFTAR-systeem het bedrijfsafval namens de gemeente ingezameld door NNRD uit Drachten. Bij de invoering van het DIFTAR-systeem is besloten geen bedrijfsafval meer in te zamelen.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de situatie in De Marne:

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie De Marne
Belastingplichtige	De gebruiker of de genothebbende van de door de gemeente geleverde dienst	De gebruiker van een object dat uitsluitend niet-woning is en waar daadwerkelijk afvalstoffen ontstaan.
Voorwerp van belasting	Niet specifiek voorgeschreven. (Mini-)container, bedrijfspand etc.	Een niet-woning ten aanzien waarvan op verzoek huishoudelijke afvalstoffen worden verwijderd door de gemeente.
Belastbaar feit	Gebruik gedurende het belastingtijdvak van een minicontainer of het genot van de gemeentelijke inzameldienst,	Gebruik van een niet-woning waar daadwerkelijk afvalstoffen ontstaan.
Heffingsmaatstaf	Niet specifiek voorgeschreven. Meestal heffingsmaatstaven afhankelijk van hoeveelheid, dan wel samenstelling aangeboden afval, met bedrag per minicontainer, al dan niet in combinatie met inzamelfrequentie	Vast bedrag per perceel en bedrag per lediging van container dat afhankelijk is van het volume van de container, BTW is verschuldigd

Tarief	Niet specifiek voorgeschreven	2014: vast bedrag is € 163,20, exclusief BTW, variabele tarieven zie website De Marne.
Tijdstip ingang/beëindiging	Niet specifiek voorgeschreven. Doorgaans 1 januari van enig belastingjaar	1 januari van een belasting/eerste dag van de maand
Heffingssysteem	Doorgaans bij wege van aanslag, heffing op andere wijze is ook denkbaar.	Heffing bij wege van aanslag

C: Huidige opbrengst

Zie afvalstoffenheffing

D: Differentiatiemogelijkheden:

Er zijn verschillende heffingsmaatstaven mogelijk. Te denken valt aan een heffing per perceel, naar het aantal personen dat het perceel feitelijk gebruikt, naar inzamelfrequentie, naar het daadwerkelijk aantal aangeboden vuilniszakken of containers, naar hoeveelheid of samenstelling van het aangeboden huishoudelijk afval. Onze gemeente hanteert als maatstaf een vaste heffing per perceel en daarnaast een volume-frequentie systeem: het formaat van de container is bepalend voor een tarief dat de gebruiker uitsluitend verschuldigd is als de container daadwerkelijk wordt aangeboden.

E: Vrijstellingen

Er gelden geen verplichte vrijstellingen. In De Marne worden geen vrijstellingen toegepast.

F: Voorstel:

- handhaven van de reinigingsrechten
- heffing vastrecht van gebruiker van niet-woning met containers
- heffing variabel deel niet-woning bij container lediging

RIOOLHEFFING

A: Algemeen:

Rioolheffing (vroeger: rioolrechten) kunnen worden geheven op grond van artikel 228a van de Gemeentewet. Voor het gebruik en/of het genot wegens eigendom van een (directe of indirecte) aansluiting op het gemeentelijke rioleringsstelsel kunnen rechten worden geheven. De gemeente heeft op grond van artikel 4.22 van de Wet milieubeheer de plicht een Gemeentelijk Rioleringsplan vast te stellen en het gemeentelijke rioleringsstelsel te onderhouden. Op 26 november 2013 is het Afvalwaterbeleidsplan 2015-2018 vastgesteld (dit plan is in samenwerking met de gemeenten Bedum, Winsum en Eemsumond en het waterschap Noorderzijlvest tot stand gekomen. Het Afvalwaterbeleidsplan bevat een nieuwe kijk op afvalwater en fungeert als (wettelijk verplicht) Gemeentelijk Rioleringsplan.

Onderscheid kan worden gemaakt in rioolaansluit-heffing en rioolafvoerheffing. Met de rioolafvoerheffing kunnen de kosten voor het onderhoud van de riolering worden verhaald, met de rioolaansluitheffing kunnen de kosten voor het verkrijgen (eenmalig) en het hebben van een aansluiting op de riolering worden bekostigd (investeringskosten). Het onderscheid tussen beide soorten is niet verplicht en wordt in de praktijk niet altijd gehanteerd. Dat geldt ook voor de gemeente De Marne.

De rioolheffing is bedoeld ter bestrijding van de kosten voor:

- de inzameling, zuivering en het transport van huishoudelijk afvalwater en de inzameling en transport van bedrijfsafvalwater;
- voorts kunnen de kosten van de inzameling en verwerking van het hemelwater door middel van deze heffing op de burger worden verhaald;
- en ook de kosten van het treffen van maatregelen om structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand te voorkomen of te beperken kunnen via deze heffing op de burger worden verhaald.

B: Overzicht van de wettelijke mogelijkheden en de situatie in De Marne

	Wettelijke mogelijkheden	Situatie De Marne
Belastingplichtige	Zakelijk gerechtigden en/of feitelijk gebruikers van een eigendom	Zakelijk gerechtigden (eigenaren, erfpachters, vruchtgebruikers etc., feitelijk gebruik speelt dus geen rol).
Voorwerp van belasting	De gemeentelijke riolering, dan wel de (in-) directe aansluiting daarop	Idem
Belastbaar feit	Het direct of indirect aangesloten zijn van een perceel op het gemeentelijke rioleringsstelsel;	Genot krachtens eigendom hebben
Heffingsmaatstaf	Niet specifiek voorgeschreven. Vaak vast bedrag, waterverbruik, vloeroppervlakte, vastgestelde	Vast bedrag.

	vervuiling, hoeveelheid geloosd water of WOZ-waarde	
Tarief	Een bedrag per eenheid van de heffingsmaatstaf.	2014: € 364,00
Tijdstip ingang/beëindiging	Niet specifiek voorgeschreven. Doorgaans 1 januari van het belastingjaar	1 januari van het belastingjaar op basis van kadastrale registratie eigendom
Heffingssysteem	Heffing bij wege van aanslag of op andere wijze	Bij wege van aanslag

C: Huidige opbrengst:

Voor het jaar 2014 is een bedrag van € 1.802.000,- geraamd.

D: Differentiatiemogelijkheden:

Veel voorkomende maatstaven zijn:

- bij rioolaansluitingsrecht: per aansluiting;
- bij rioolaansluitingsrecht: per aansluiting of naar WOZ-waarde;
- bij rioolafvoerrecht: per m³ afgevoerd afvalwater.

Daarnaast kunnen ook gehanteerd worden: bedrag afhankelijk van waterverbruik, bedrag afhankelijk van grootte van een huishouden, een vast bedrag vermeerderd met een toeslag voor hoeveelheid waterverbruik, bedrag afhankelijk van lengte van het riool langs het perceel, bedrag afhankelijk van het verharde oppervlakte van het perceel. Een maatstaf die de laatste jaren in opkomst is de waarde in het economisch verkeer. Deze waarde wordt dan gesteld op de WOZ-waarde.

E: Vrijstellingen

Er gelden geen verplichte vrijstellingen. In De Marne worden geen vrijstellingen toegepast.

F: Voorstel:

- handhaven rioolheffing
- heffen vast bedrag van eigenaar

3. WET WAARDERING ONROERENDE ZAKEN (WET WOZ)

Wat is de Wet WOZ?

In de eerste acht weken van ieder jaar stelt de gemeente bij WOZ-beschikking de waarde vast van alle onroerende zaken in de gemeente. De gemeente maakt de opgestelde taxatie officieel bekend aan burgers en bedrijven via het aanslagbiljet gemeentelijke belastingen. Daarop kunnen burgers en bedrijven eventueel bezwaar maken. Die WOZ-waarde is bepalend voor de belastingen die gemeenten, maar ook de Rijksoverheid en de waterschappen heffen.

Burgers kunnen de WOZ-waarde ook gebruiken als basis voor het aanvragen van een hypotheek of om een verzekering af te sluiten. Banken en verzekeraars gebruiken de WOZ-waarde als controlegegeven bij het verstrekken van hypotheeklen voor woningen. Ook overheidsinstanties en de notaris gebruiken de WOZ-waarde voor het bestrijden van vastgoedfraude.

De waardegegevens worden vastgelegd in de Basisregistratie WOZ, te vergelijken met de bevolkingsadministratie (GBA) en de Basisadministratie Adressen en Gebouwen (BAG).

Hoe komt de WOZ-waarde van een woning tot stand?

De gemeente gebruikt hiervoor een methode van vergelijking. Bijzonder is dat gemeenten alle woningen tegelijk en in onderlinge samenhang op eenzelfde peildatum taxeren. Daarom richt zij voor de vergelijking een taxatiemodel in. Als basis daarvoor dienen enerzijds de verkoopcijfers zoals die in het Kadaster zijn opgenomen en anderzijds informatie die in de gemeentelijke WOZ administratie staat over kenmerken als grootte, kwaliteit, ligging en andere factoren die de waarde bepalen. De juistheid van de taxatiewaarde staat of valt met de kwaliteit van de geregistreerde kenmerken. Om goede WOZ-taxaties te kunnen uitvoeren zal elke gemeente dus permanent de nodige energie moeten steken in het actualiseren en controleren van deze kenmerken. Blijft dit achterwege, dan zal dit snel leiden tot fouten in de taxaties en klachten (bezwaren) van de burgers.

Hoe komt de WOZ-waarde van een niet-woning tot stand?

Bij de waardebepaling van een deel van de niet-woningen worden steeds vaker landelijke taxatiewijzers en kengetallen gebruikt. De VNG speelt een coördinerende rol, terwijl elke gemeente via het WOZ-Datacenter een bijdrage levert door het aanleveren van gegevens. Door het publiceren van deze landelijke taxatiewijzers en door TIOX, het geautomatiseerde hulpmiddel bij de toepassing van die taxatiewijzers, worden deze taxaties steeds uniformer en beter onderbouwd. Voor de andere niet-woningen, zoals kantoren, winkels en bedrijfsruimten wordt de taxatie gebaseerd op een eigen analyse van de markt binnen de gemeente. Gemeenten werken bij het taxeren van alle niet-woningen vaak samen met bedrijven die gespecialiseerde diensten verlenen. Op www.waarderingskamer.nl en www.wozinformatie.nl is veel informatie voorhanden over taxatie van niet-woningen.

Wat is het nut van het taxatieverslag voor woningen?

De WOZ-waarde moet voor de eigenaar goed gemotiveerd en controleerbaar zijn. Daarom moet het taxatieverslag een herkenbare onderbouwing bieden. De gemeente verstrekt, meestal via haar digitale loket, een taxatieverslag. Op het taxatieverslag staan precies de voor de taxatie belangrijke kenmerken van de woning. De eigenaar kan

daarmee zien of de juiste gegevens zijn gebruikt. Verder krijgt hij inzicht in een aantal marktgegevens (voorbeelden van verkoopprijzen van woningen in de buurt) met de belangrijkste kenmerken van deze verkochte woningen en de WOZ-waarde. Daarmee moet hij kunnen controleren of de waarde overeenstemt met het marktniveau. De belanghebbende kan daarnaast eventueel de WOZ-waarde opvragen van maximaal negen panden die hij zelf kan aanwijzen. Daarmee heeft hij een extra mogelijkheid om de onderlinge waardeverhoudingen te controleren.

Wie heeft welke bevoegdheden bij de WOZ?

- De heffingsambtenaar

Het college wijst een gemeentelijke heffingsambtenaar aan die bevoegd is om de waarde te bepalen. Deze ambtenaar is te vergelijken met de inspecteur van de Belastingdienst van het Rijk. Deze heffingsambtenaar doet ook uitspraak op bezwaarschriften tegen de WOZ-beschikkingen. Belanghebbenden kunnen daartegen beroep aantekenen bij de afdeling bestuursrechtspraak van de rechtbank.

- Het college

Het college is verantwoordelijk voor het beheer van de WOZ-administratie. De WOZ-administratie bevat de actuele kenmerken van alle woningen en andere panden die de taxatie mede bepalen. De actualiteit en betrouwbaarheid van deze gegevens vergen continue aandacht. Door de Basisregistratie WOZ zijn de WOZ-waarden beschikbaar voor bijvoorbeeld Belastingdienst en notariaat. Ook voor deze Basisregistratie WOZ is het college verantwoordelijk.

- De gemeenteraad

De raad kan niet de hoogte van de WOZ-waarde beïnvloeden.

- Controlerende organen

De accountant, die de getrouwheid en de rechtmatigheid van de gemeentelijke financiën controleert, besteedt aandacht aan de WOZ-administratie. Ook de lokale rekenkamer kan onderzoek doen.

De Waarderingskamer

Is een zelfstandig bestuursorgaan, dat toezicht houdt op de uitvoering van de Wet WOZ.

De Waarderingskamer is samengesteld uit onafhankelijke leden en vertegenwoordigers van gemeenten, waterschappen en de Belastingdienst. Er is een onafhankelijk voorzitter en er zijn drie adviserende leden. De Waarderingskamer heeft een secretariaat voor de uitvoering van de werkzaamheden.

De missie van de Waarderingskamer luidt: het bevorderen van het vertrouwen in een adequate uitvoering van de Wet WOZ.

Per gemeente is op de website van de Waarderingskamer een pagina ingericht met de toezichtresultaten. Daarop kan iedereen zien wat het algemeen oordeel van de Waarderingskamer is over de uitvoering van de Wet WOZ in die gemeente. De criteria en normen die de Waarderingskamer hanteert zijn ook te vinden op de site: www.waarderingskamer.nl/WOZ-kiosk.

Het toezicht heeft vooral betrekking op de uitvoeringsprocessen. De gehanteerde criteria en normen geven het kader aan waarbinnen de gemeente de waarde van onroerende zaken in het economische verkeer correct bepaalt. Correct betekent voor woningen dat de taxatie aansluit op het marktniveau binnen de gemeente, binnen wijken en binnen

buurten, voor te onderscheiden typen woningen. Daarbij moeten de onderlinge waardeverhoudingen in overeenstemming zijn met wat uit de markt blijkt en moet de taxatie met een begrijpelijk en overtuigend taxatieverslag onderbouwd zijn. Maar een correct uitgevoerde Wet WOZ betekent veel meer dan dat alleen elke afzonderlijke taxatie correct moet zijn. De administratie moet correct en volledig zijn. Burgers en bedrijven en ook waterschappen en Belastingdienst moeten op tijd begrijpelijke en correcte informatie krijgen. De Waarderingskamer houdt inspecties ter plaatse, volgt de uitvoering door middel van periodieke vragenlijsten en voert bestandsonderzoeken uit. Ook onderzoekt zij de afronding van de herwaardering. De Waarderingskamer adviseert ook de Ministers van Financiën en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over aangelegenheden die de WOZ raken.

Meer informatie:

www.waarderingskamer.nl

www.wozinformatie.nl

www.vng.nl

4. VERZAMELING BELEIDSKEUZES

Onderwerp	Voorstel
OZB	-Heffing van eigenaren van woningen en niet-woningen -Heffing van gebruikers van niet-woningen -Vrijstellingen conform blz. 5-6 van deze notitie
RRB	Niet invoeren
Baatbelasting	Op dit moment geen gebruik maken van de mogelijkheid om de kosten van, door de gemeente gerealiseerde, voorzieningen door middel van een baatbelasting op degene die gebaat zijn te verhalen.
Forensenbelasting	-Heffing van woonforensen -Geen facultatieve vrijstellingen -Vast bedrag hanteren
Toeristenbelasting	-Heffing van bedrijven die betaald overnachten aanbieden -Bedrag per persoon per overnachting hanteren -Vrijstelling voor verpleegden, verzorgden en asielzoekers
Parkeerbelasting	Niet invoeren
Hondenbelasting	Niet invoeren
Reclamebelasting	Niet invoeren
Precariobelasting	Niet invoeren
Leges	-Handhaven huidige heffingen en heffingsvormen
Afvalstoffenheffing	-Heffing vastrecht van gebruiker van perceel -Heffing variabel deel bij containerlediging -Kwijtschelding vastrecht, variabel deel tot gemiddeld bedrag
Reinigingsrecht	-Heffing vastrecht van gebruiker van niet-woning met containers -Heffing variabel deel bij container lediging
Rioolheffing	-Heffen vast bedrag van eigenaar
Indexering	Het Centraal Plan Bureau stelt jaarlijks in haar Centraal Economisch Plan de index Consumptieve Bestedingen Overheid Overig vast. Ten behoeve van een transparante berekening wordt voorgesteld om jaarlijks te bekijken om de OZB, forensenbelasting, toeristenbelasting, leges en marktgelden te verhogen met dit percentage, afgezien van de gewenste opbrengststijging.

5. BRONNEN

www.coelo.nl

www.waarderingskamer.nl

www.vng.nl

www.kennisbanklokaleheffingen

Handboek Gemeentelijke Belastingen, mr. M.M. Franse, 2009.

Compendium Gemeentelijke belastingen en de Wet WOZ, oktober 2009

Afvalwaterbeleidsplan BMWÉ, specificatie De Marne 20014-2018 (vastgesteld 26 november 2013)

BIJLAGE 1: BEGRIPPENLIJST

Belastbaar feit: Het concrete feit waardoor de belastingplicht ontstaat, zoals het op 1 januari eigenaar zijn van een woning (OZB) of het hebben van een voorwerp op of onder gemeenteground (precariobelasting).

Belastingjaar: Jaar waarvoor het uitgerekte aanslagbiljet geldt, dit komt overeen met een kalenderjaar en loopt van 1 januari t/m 31 december van een jaar.

Belastingplichtige: Degene op wiens naam de belasting wordt geheven, doorgaans degene die ook de belasting moet betalen. Uitzonderingen zijn onderhuurders (OZB) en recreanten (toeristenbelasting). In beide gevallen is de belastingplichtige (verhuurder of hoteleigenaar) bevoegd de belasting te verhalen op de onderhuurder of recreant.

Formele belastingplicht: Concreet vastgestelde en zichtbaar gemaakte belastingschuld die een betalingsverplichting met zich meebrengt. Het zichtbaar maken gebeurt door toepassing van één van de heffingstechnieken, bijvoorbeeld een aanslagbiljet.

Heffingsambtenaar: Ambtenaar die aan artikel 231 van de Gemeentewet de rechtstreekse bevoegdheid ontleent gemeentelijke belastingen te heffen zoals beschreven in de Algemene Wet Rijksbelastingen. Wordt aangewezen door het college, bevoegdheden volgens attributie, kunnen niet worden overgedragen. Voorbeelden bevoegdheden: aanslagen opleggen, bezwaren beantwoorden.

Heffingsmaatstaf: Het criterium waarbij de tariefstelling aansluit, zoals de waarde (OZB), de bouwsom (bouwleges) of de parkeerduur (parkeerbelastingen). Vaststelling behoudens enkele wettelijke voorschriften verantwoordelijkheid van de raad. Mag niet aansluiten bij inkomsten, vermogen of winst (draagkracht als verdeelcriterium is voorbehouden aan de centrale overheid).

Heffingstechnieken:

1. Heffing bij wege van aanslag

De hoogte van de belastingschuld zoals deze in materiele zin blijkt uit de belastbare feiten die zich hebben voorgedaan, wordt formeel vastgesteld door de in de Gemeentewet aangewezen ambtenaar door het vaststellen van een aanslag (een voor bezwaar vatbare beschikking, het aanslagbiljet). Voor het vaststellen van een aanslag heeft de bedoelde ambtenaar na het ontstaan van de materiele belastingschuld drie jaar de tijd.

2. Heffing bij wege van voldoening op aangifte

Niet de ambtenaar maar de belastingplichtige zelf stelt de formele belastingplicht vast (aangifte van een hond, parkeerbelasting). Belastingplichtige houdt zelf bij welke belastbare feiten zich voordoen en rekent zelf te betalen bedrag uit. Doet aangifte en betaalt het berekende bedrag. De ambtenaar controleert of de aangifte tot het juiste bedrag is vastgesteld.

3. Heffing bij wege van uitnodiging tot betaling

Ook wel: "Heffing op andere wijze". Over het algemeen eenvoudige vormen zoals de betaling van een paspoort rechtstreeks aan de balie, meeliften met energienota's, betaling door middel van nota's (grof huisvuil, bouwleges), kassabonnen of klompen (bruggelden).

Kalenderjaar: Is een periode van precies één jaar, beginnende op 1 januari en eindigend op de laatste dag van december.

Materiële belastingplicht: Ontstaat automatisch op grond van de verordening en de belastbare feiten. Is de virtuele, nog concreet te maken belastingschuld.

Recht / Retributie: Betalingen die door de overheid krachtens algemene regelen worden gevorderd ter zake van een concrete door de overheid in haar functie als zodanig individueel bewezen dienst.

Tarief: Het bedrag of het percentage dat per eenheid van de heffingsmaatstaf wordt geheven. $\text{Heffingsmaatstaf} \times \text{tarief} = \text{te betalen belastingbedrag}$. Vaststelling door raad, gebonden aan diverse wettelijke voorschriften en vrijstellingen, verbod tot heffen naar draagkracht en maximale kostendekkendheid.

Voorwerp van belasting: De roerende of onroerende zaak die in de belasting wordt betrokken, waarbij de relatie met het gemeentelijke grondgebied meestal de rechtvaardigingsgrond voor de belastingheffing is. Voorbeelden: bedrijfspand (OZB), woning (forensenbelasting), hond (hondenbelasting).

Waarderingskamer: Toezichthoudende en controlerende instantie die de invoering van de Wet WOZ heeft voorbereid en de uitvoeringsregels heeft ontworpen. Treedt ook op bij geschillen tussen gemeente en afnemers (Belastingdienst, CBS, Waterschap).

Waardebepaling: (Alle werkzaamheden die ten grondslag liggen aan) de daadwerkelijke taxatie door een interne of externe taxateur die leidt tot een advies aan de gemeente omtrent de vast te stellen waarde van een WOZ-object.

Waardevaststelling: Het mededelen van de WOZ-waarde aan de belanghebbende door de ambtenaar die de bevoegdheid daartoe rechtstreeks ontleent aan de Gemeentewet, in de vorm van een beschikking. Het college is verantwoordelijk voor het waarderingsproces in het algemeen, de bedoelde ambtenaar voor iedere afzonderlijke beschikking en de eventueel volgende bezwaar- en beroepsprocedures.